

27 აგვისტო 1979 წ.

პატივცემულო ბატონო ალექსანდრე!

მივიღე თქვენი წერილი და მადლობას მოგახსენებთ
ყურადღებისათვის.

მე, სამწუხაროდ არ მექონდა ერთ და შესაძლებლობა
წამეკითხა თ.ჭილაძის რომანი, მაგრამ სავსებით ვიზიარებ
თქვენს პოზიციას: უხამსობა და უგვანობა მხატვრულ
ლიტერატურაში შესაძლებელია აღწერილი იყოს, მაგრამ
მას უნდა ექონდეს ღირებულებები, ემსახურებოდეს
სიკეთისა და ზნეობის განმტკიცებას და არ უნდა
წარმოადგენდეს მკითხველს.

გარდა ამისა ის მაგალითები საზოგადოების, რომელიც
თქვენს შინაშე არის მოტანილი, სრულიად არააღიპურია ჩვენი ხალხისათვის.

განსაკუთრებულად არასასიამოვნო იყო ჩემთვის
ფორმულა "თელაველი კრიტიკოსი," რაც წარმოადგენს განსხვავებულ
აზრის მეორე მხრის დაკნინების ცდას. ეს

აკრძალული ხერხი და არ უნდა იყოს გამოყენებული
 შემოქმედებით კამათში.

მე მუშაობ სავაჭრო ჩემს მოწაფესთან, ცნობილ
 ფსიქოლოგ-პროფესორ ბიძინა ნანუაშვილთან, რომლის
 მაღალ განათლებას დიდი პატივს ვცემ და მის ამრს
 ყოველთვის დიდი ანგარიშს ვუხვევ. მასზე რომანს
 "ყოველი ჩემიანი მკვნილიანი" მეფაო უარყოფითი
 შთაბეჭდილება მოუხდენია.

მინილეთ ჩემი საუკეთესო სურვილები.

მუჟამ თვევნი

ავრიკი ბურაბაშვილი